

דהוי שב מידיעתו כיון דאילו ידע דטעו ב"ד וידע דחלב הוא לא הי' אוכל וביותר יפלא לפי דברי המנ"ל פ"ב משגגות דבאומר מותר ולא ידע שהוא חלב גם לרב חייב בקרבן יעו"ש שדבריו מסתברים וצע"ג.

כ"ז (ע"ב) בתוס' ד"ה הא תו בסוה"ד הא שלא אוכלנה והדר שלא אוכל חייב שתים. ע' רש"א פירושו דהו"א הדיוק הוא רק בנשאל על האחד ואינו מובן כלל דאם אמר מקודם שלא יאכלנה ואח"כ שלא יאכל אין שבועה שני' חלה דלא כדרכא א"כ גם בנשאל לא יחול שבועה שני' ונראה לפרש דאם לא נימא כרבא הטעם הוא דאם אמר שלא יאכלנה היינו כולה ואם אכל אח"כ כולה הרי איגלאי מלתא למפרע דחל האיסור מתחלת האכילה ושוב אין שבועה שני' חלה אבל עכ"פ אם לא יאכל כולה רק כזית לכ"ע שבועה שני' חלה דשלא יאכלנה היינו כולה והוא אכל רק כזית וע"ז חלה שבועה שני' ובכה"ג כשנשאל על הראשונה חלה שני' דהא עכ"פ שבועה שני' איתא מיהו כשאכל רק כזית וכעין דדחי הש"ס מנזירות ובזה א"ש דברי התוס' ומהרש"א ודו"ק.

כ"ח (ע"א) ואי לא חשיב לאתשולי עלה. ע' תוס' לעיל ד"ה אם שהקשו מ"ש משבועה שאוכל כ"ש שישנו בשאלה ונראה דמי שנשבע שיאכלנה כולה היינו כדרך אכילה וצריך עכ"פ לאכול כל כזית בכא"פ כמו בשלא אוכל כזית דיותר בכא"פ לא הוי אכילה ולפי"ז בנשאר פחות מכזית לא חשיב

אכל שאור בפסח שלכ"א אם חייב כיון דשאור מצד עצמו ל"ח לאכילה יעו"ש והדבר מוכח מתוס' כאן דפטור.

כ"ד (ע"ב) תוס' ד"ה מינו מכ"מ חיילא שבועה איסור חלב דקיל הואיל והותר מכללו. ע' שעה"מ פי"ז מא"ב שכ' דלפי דברי תוס' בנשבע שלא יאכל חמץ בפסח שהוא כרת וחמור משבועה אף בכולל לא חל ותמה ע"ז מתוספתא שהובא בתוס' לעיל ד"ה אלא דחיילא שבועה בכולל על פיגול ונותר אף שהוא בכרת יעו"ש ולענ"ד י"ל דפגול ונותר הותרו מכללן כמ"ש תוס' יומא דף ז' ודמי לחלב.

כ"ה (ע"ב) מ' איתא בלא אניח. לכאורה תמוה דהא כבר הניח תפלין היום ושפיר איתא בלא אניח היום עוד דהא אינו מחויב להניח תפלין רק פעם אחת ביום וי"ל כיון דאמר לא הנחתי תפלין היום הרי מחויב להניח עוד תפלין היום מדין שאחד"א דהוי נדר או הודאה אף שעדים מכחישים אותו וכשאמר אח"כ משיעך אני ואמר אמן שנשבע ע"ז ליתא בלא אניח ודו"ק.

כ"ו (ע"ב) אלא מצטער. ע' רמב"ם פ"ג מה"ש הי"א וכפי פירושו היינו שסובר שמותר לאכול אם מצטער ותמהני דאומר מותר בכה"ת כולה חייב קרבן וע"כ דזה שב מידיעתו מקרי וע' רמב"ם פי"ג משגגות ה"א ופירוש הראב"ד שם דשגגה בשניהם דשכח שבועתו וגם אומר מותר צל"ע דהא זה פלוגתא דרב ור"י בהוריות ב' וקיי"ל כר"י